

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐบาลมีนโยบายในการกำหนดแนวทางการดำเนินงานในเรื่องการปรับบทบาท ภารกิจ และวิธีบริหารงานของระบบราชการแนวใหม่ โดยการปรับปรุงโครงสร้าง ลดขนาดและเพิ่มประสิทธิภาพของรัฐ ปรับบทบาทภาครัฐจากการเป็นผู้ปฏิบัติไปเป็นผู้กำหนดดูแล และอำนวย ความสะดวก ให้ภาครัฐเป็นองค์กรขนาดเล็ก มีรูปแบบองค์กรและการจัดงานที่หลากหลาย เหมาะสมสอดคล้องกับ บทบาท ภารกิจที่ปรับเปลี่ยนไป รวมทั้งปรับระบบบริหารบุคคลและ จำนวนบุคลากร ให้มีคุณภาพ มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบสูง และมีความเป็นกลางทาง การเมือง สามารถทำงานได้เทียบเคียงกับภาคเอกชน และทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2538 (2544 : 38) เรื่องการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ ใน ส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการกำหนดให้มีการพัฒนาผู้ใต้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็น ข้าราชการพลเรือนสามัญก่อนมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติ ให้พัฒนา ก่อนการเลื่อนให้ดำรง ตำแหน่ง ประเภทนักบริหาร รวมทั้งให้ผู้บังคับบัญชา มีหน้าที่ พัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อเพิ่มพูน ความรู้ ทักษะ ทศนคติ ที่ดี มีคุณธรรมและจริยธรรม

ผลจากการปฏิรูประบบราชการทำให้ปัจจุบันกระทรวงแรงงานมีโครงสร้างการบริหารงาน (แผนแม่บทการพัฒนาบุคลากร กระทรวงแรงงาน พ.ศ. 2546-2550. 2546 : 3) ประกอบไปด้วย ส่วนราชการต่าง ๆ คือ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการจัดหางาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม โดยมีหน้าที่ หลักในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และความมั่นคงของประเทศ มุ่งเน้นให้แรงงานเป็นแรงงานที่ มีศักยภาพเพียงพอที่จะส่งเสริมและสนับสนุนขีดความสามารถ สามารถในการแข่งขันของประเทศ และ อุปถัมภ์ฐานของความมีหลักประกันในอาชีพและความมั่นคงในชีวิต มีสภาพแวดล้อม มีคุณภาพ ชีวิตที่ดี การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการพัฒนาระบบราชการ และ บทบาท

การกิจของกระทรวงแรงงานที่เปลี่ยนแปลงไปมาเป็นที่กระทรวงแรงงานจะต้องดำเนินการพัฒนาบุคลากรของกระทรวงให้มีคุณสมบัติสอดคล้องรองรับการพัฒนาระบบราชการและส่งเสริมประสิทธิภาพการทำงานของกระทรวง มีระบบการพัฒนาที่มีส่วนช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ขององค์กรให้เป็นไปอย่างมีระบบ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (กระทรวงแรงงาน. 2544 : 1) เป็นหน่วยงานหนึ่งที่ได้รับนโยบายจากกระทรวงแรงงานในการดำเนินการพัฒนาบุคลากร และได้มอบนโยบายดังกล่าวให้กับสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค และศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี ในการพัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะ (Competencies) ในการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับเทียบเท่าภาคเอกชน มีทักษัณคดิที่ดีและเหมาะสมในเรื่องความรับผิดชอบในงาน รวมทั้งมีจิตบริหาร และ มีการพัฒนา เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และเพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายในเรื่องการพัฒนาบุคลากรฝึกให้มีความรู้ ความสามารถในการส่งเสริมประสิทธิภาพ การทำงานของกระทรวงแรงงาน ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหนอนคาย ได้กำหนดเรื่องดังกล่าวไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี โดยมีการพัฒนาบุคลากรฝึกทุกคนให้เข้าใจ บทบาท หน้าที่ และ การปฏิบัติงาน ได้ถูกต้องตรงตามความสามารถ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ รู้จักใช้เทคโนโลยี สามารถปรับตัวให้ทันกับ การเปลี่ยนแปลงของวิทยาการใหม่ ๆ

จากการสัมภาษณ์ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหนอนคาย หัวหน้าฝ่ายพัฒนาฝีมือและศักยภาพแรงงาน และครุฝึกฝีมือแรงงาน มีความเห็นว่า ครุฝึกฝีมือแรงงานที่ปฏิบัติหน้าที่สอน ได้รับการจัดการพัฒนา เช่น การส่งไปฝึกอบรม ไม่ตรงกับความต้องการ และความจำเป็นของผู้ปฏิบัติหน้าที่สอน ตลอดจนผู้ปฏิบัติการสอนขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ อุปกรณ์ช่วยฝึกให้มีประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุฝึกฝีมือแรงงาน (กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน. 2544 : 9) ที่กำหนดไว้ 9 เกณฑ์ คือ

มาตรฐานที่ 1 มุ่งมั่นพัฒนาผู้รับการฝึกให้เต็มตามศักยภาพ

มาตรฐานที่ 2 พัฒนาแผนการฝึกให้สามารถปฏิบัติได้ เกิดผลจริง

มาตรฐานที่ 3 พัฒนาสื่อ-อุปกรณ์ช่วยฝึกให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

มาตรฐานที่ 4 จัดกิจกรรมการฝึก โดยเน้นผู้รับการฝึกเป็นศูนย์กลาง

มาตรฐานที่ 5 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้รับการฝึกได้อย่างมีระบบ

มาตรฐานที่ 6 ปฏิบัติตามเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้รับการฝึก

มาตรฐานที่ 7 ร่วมมือกับผู้อื่น ในหน่วยงานอย่างสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ 8 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาตนเอง และหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานที่ 9 สร้างโอกาสในการพัฒนาผู้ฝึกได้ทุกสถานการณ์

จะพบว่าบุคลากรฝึกของศูนย์พัฒนาฝึกมือแรงงานจังหวัดหนองคายส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุฝึกฝึกมือแรงงาน มาตรฐานที่ 1 และ 3 เนื่องจากบุคลากรฝึกที่ได้รับการฝึกอบรมไม่ได้นำความรู้มาใช้ในงานที่รับผิดชอบ ไม่มีการสร้างหรือพัฒนาสื่ออุปกรณ์ช่วยฝึกให้มีประสิทธิภาพ ซึ่ง เป็นเครื่องมือช่วยสอนที่จะพัฒนาผู้รับการฝึกให้มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญ สามารถทำงานทำได้ อันเป็นการแสดงความนุ่งมั่นในการพัฒนาผู้รับการฝึกอย่างเต็มศักยภาพของผู้ฝึก ทั้งนี้ เพราะเมื่อได้รับการอบรมแล้ว บุคลากรฝึกที่เข้ารับการฝึกอบรมไม่ได้นำความรู้จากการฝึกอบรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ดังจะเห็นได้จากข้อมูลในตารางที่ 1 แสดงว่าการเข้ารับการอบรมไม่ตรงกับความต้องการและการนำไปใช้ของบุคลากรฝึก

ตารางที่ 1 ข้อมูลสถิติการเข้าอบรมของบุคลากรฝึกศูนย์พัฒนาฝึกมือแรงงานจังหวัดหนองคาย ปี 2546

ลำดับ	หลักสูตร (ประเภท)	ระยะเวลา	จำนวนผู้ได้รับการพัฒนา
1	พัฒนาความรู้ความสามารถในสาขาวิชาที่สอน	ต.ค.-ธ.ค. 2546	7
2	พัฒนาสื่อ-อุปกรณ์ช่วยฝึก	ม.ค. 2547	7
3	ครุฝึกใหม่	ส.ค- ก.ย. 2547	2
4	stemming นุกรมาร์คท์ส่องทางการศึกษา ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาศูนย์พัฒนาฯ	พ.ค. 2547	7
5	การจัดทำผลงานวิชาการของครุฝึก ฝึกมือแรงงานแห่งชาติ	พ.ค. 2547	1

และนอกจากนี้ บุคลากรฝึกยังไม่เคยมีการเสวนา เพื่อให้ได้ข้อมูลศักยภาพในการพัฒนา บุคลากรฝึก และ ไม่เคยให้บุคลากรฝึกเหล่านี้แสดงถึงจิตสำนึกในการพัฒนาตนเอง ยอมรับใน การนิเทศงาน การประเมินผล เพื่อให้ได้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครุฝึกฝึกมือแรงงานที่กรม พัฒนาฝึกมือแรงงานกำหนด ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจส่งผลต่อคุณภาพของผู้เข้ารับการฝึก โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาฝึกมือแรงงานคือการ ได้งานทำของผู้ฝึก ดังรายงาน การติดตามผลการมีงานทำของผู้สำเร็จการพัฒนาฝึกมือแรงงาน ศูนย์พัฒนาฝึกมือแรงงานจังหวัดหนองคาย ปี 2546 ตามตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ดังกล่าวค้ำประกันที่ดีที่สุดที่ศูนย์พัฒนาฝึกมือ

แรงงานจังหวัดหนองคายกำหนดไว้ คือ ผู้ฝ่ายการฝึกหลักสูตรเตรียมเข้าทำงานในศูนย์พัฒนา ฝึกอบรมจังหวัดหนองคายจะต้องทำงานทำได้ร้อยละ 60 (ศูนย์พัฒนาฝึกอบรมจังหวัดหนองคาย, 2546 : 14)

**ตารางที่ 2 แสดงรายงานผลการมีงานทำของผู้สำเร็จการพัฒนาฝึกอบรมจังหวัดหนองคาย (เป็นกลุ่มอาชีพ)
ปี 2546 ศูนย์พัฒนาฝึกอบรมจังหวัดหนองคาย**

กลุ่มอาชีพ	สาขาวิชาที่ อบรม/ทดสอบ	ผู้ขาดงาน/ทดสอบ ผู้	ผู้ฝ่าอบรม/ทดสอบ ผู้	จำนวนผู้ทดสอบ ผู้	ผู้สำเร็จการพัฒนาทำ ผู้	ร้อยละของ ผู้ข้าอบรม/ ทดสอบ ที่มีงานทำ
ช่างอุตสาหการ	เชื่อมไฟฟ้า	73	54	19	20	27.39
ช่างไฟฟ้า	เดินสายไฟฟ้าใน อาคาร	43	29	14	18	41.86
วิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์	ไม้เครื่องรีด	46	30	16	12	26.09
ช่างก่อสร้าง	การปูกระเบื้อง	83	61	22	11	13.25
ช่างก่อสร้าง	การประกอบ โครงอุปกรณ์	50	50	-	2	4.00
ช่างก่อสร้าง	ช่างก่ออิฐ-ปูน	77	44	33	4	5.19
ช่างเครื่องกล	ช่องเครื่องยนต์	21	13	8	-	-
ช่างเครื่องกล	ช่องรถจักรยานยนต์	15	7	8	2	13.33
อุตสาหกรรมศิลป์	ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี	337	258	79	102	30.27
ธุรกิจและบริการ	แต่งผมสตูลรีดับคัน	84	73	11	20	23.81

ที่มา : รายงานผลการมีงานทำของผู้สำเร็จการพัฒนาฝึกอบรมจังหวัดหนองคาย (เป็นกลุ่มอาชีพปี 2546)

จากสภาพปัจจุหาดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะหัวหน้าฝ่ายช่วยอำนวยการ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดหนองคายมีหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนพัฒนาบุคลากรฝึกของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดหนองคาย ต้องการทราบรูปแบบการพัฒนาบุคลากรฝึกที่บุคลากรฝึกของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหนองคายต้องการหรือพึงพอใจ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการฝึกและทำงานให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะฝีมือให้กับกลุ่มแรงงานที่จะเข้าสู่ขั้นตอนการพัฒนาฝีมือแรงงาน ได้มีคุณภาพและเมื่อจบจากการฝึกแล้วสามารถทำงานทำได้ อันเป็นการสนับสนุนนโยบายของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และสอดคล้องกับหน้าที่หลักของกระทรวงแรงงานที่มุ่งเน้นให้ แรงงานมีคุณภาพและศักยภาพ การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยโดยศึกษาปรับท และวิเคราะห์สภาพปัจจุหาดดลอดจนหนาแนวนางรูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพ แล้วนำข้อมูล ที่ได้ จัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรฝึกของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหนองคาย

ปัญหาการวิจัย

การจัดการค้านการพัฒนาบุคลากรฝึกให้มีความรู้ ความสามารถในการเตรียมความพร้อม ให้กับกำลังแรงงานที่ประสงค์จะเข้าทำงานทำในตลาดแรงงาน ไม่ตรงตามความต้องการของ บุคลากรฝึก

คำถามการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาบุคลากรฝึกรูปแบบใดที่บุคลากรฝึกของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดหนองคายต้องการและคิดว่ามีประสิทธิภาพ
**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY**
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบ แล้ววิเคราะห์สภาพปัจจุหาดของบุคลากรฝึกของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อสร้างภาพของบุคลากรฝึกที่พึงประสงค์ร่วมกัน
3. เพื่อคิดหารูปแบบที่เหมาะสม เป็นที่ต้องการและยอมรับที่ทำให้บุคลากรฝึกมีคุณภาพ
4. เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาบุคลากรฝึก

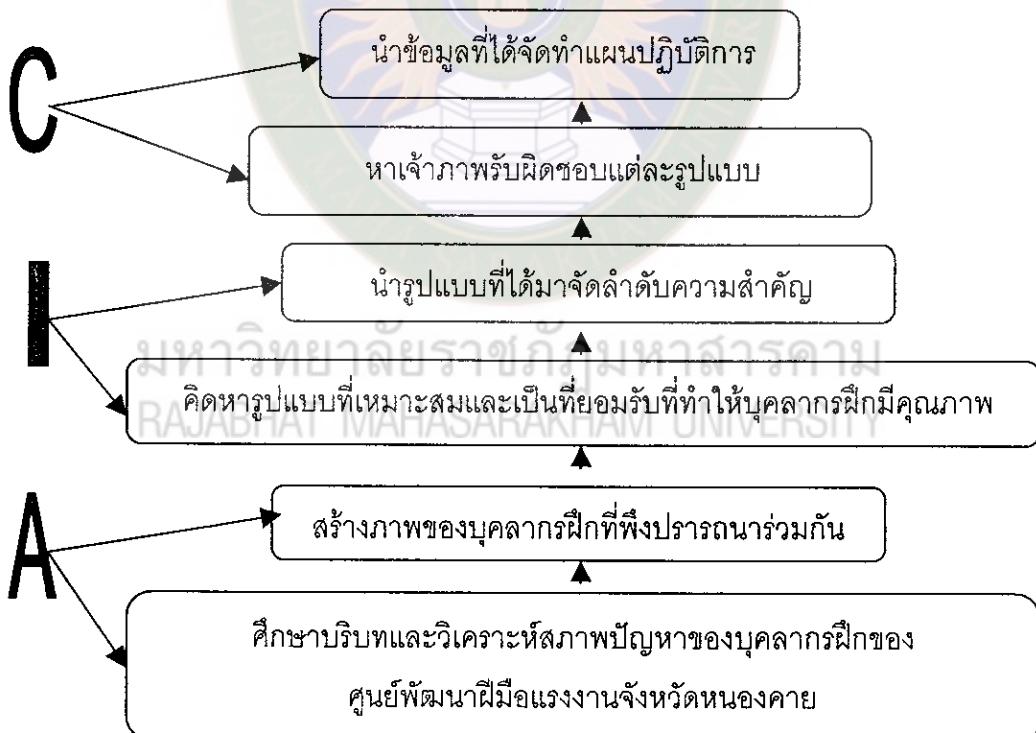
นิยามศัพท์เฉพาะ

- 1. รูปแบบการพัฒนาบุคลากร หมายถึง กิจกรรมที่ขัดขึ้นเพื่อให้บุคลากรมีโอกาส เพิ่มพูน ทักษะ ความรู้ ความชำนาญ และเกตเค迪 อันจะส่งผลทำให้การฝึกอาชีพเกิดผลสัมฤทธิ์ หรือ บรรลุเป้าหมาย**
- 2. ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด หมายถึง หน่วยงานที่ดำเนินการฝึกอาชีพในสาขา ช่างต่าง ๆ ให้แก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปที่ต้องการมีทักษะฝีมือเพื่อทำงานทำในตลาดแรงงาน**
- 3. ผู้บริหาร หมายถึง ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงาน จังหวัด และผู้รักษาการในตำแหน่งดังกล่าว .**
- 4. บุคลากรฝึก หมายถึง ครุฝึกฝีมือแรงงานของ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด หรือ ผู้ชี้ กรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นวิทยากร หรือครุสอนในหมวดวิชาชีพต่าง ๆ**
- 5. นักวิชาการฝึกอาชีพ หมายถึง เจ้าหน้าที่ของศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัด หน่องคาย หรือผู้ชี้ช่องพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นผู้กำกับดูแลงาน ด้านการพัฒนาฝีมือแรงงาน**
- 6. กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) หมายถึง รูปแบบการวิจัยที่มีบุคลากรฝึก มีส่วนร่วมตลอดกระบวนการวิจัยโดยมี การร่วมใจ ร่วมคิดร่วมปฏิบัติ และร่วมรับประโภชั่นรับผิดชอบ**
- 7. เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control : A-I-C) หมายถึง เทคนิคในการระดมความคิด การวางแผน และการทำงานร่วมกัน ซึ่งมี กระบวนการ 3 ขั้นตอน ดังนี้**
 - 7.1 ขั้นตอน A (Appreciation) เป็นขั้นตอนการวิเคราะห์สภาพปัจุบันของบุคลากร ฝึกศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหน่องคาย เพื่อสร้างภาพที่พึงประสงค์**
 - 7.2 ขั้นตอน I (Influence) เป็นขั้นตอนของการหารูปแบบการพัฒนาบุคลากรฝึก ที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับมาจัดลำดับความสำคัญ**
 - 7.3 ขั้นตอน C (Control) เป็นขั้นตอนของการเอกสารรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับมากำหนด เป็นแผนปฏิบัติการ**

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านสถานที่ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหนองคาย
2. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดหนองคาย 1 คน
นักวิชาการฝึกอาชีพ 5 คน
บุคลากรฝึก 7 คน
รวมทั้งหมด 13 คน
 - 2.2 ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) โดยใช้เทคนิค A-I-C
4. ด้านระยะเวลา การวิจัยครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในปีการศึกษา 2547-2548

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 รูปแบบที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาบุคลากรฝึกตามมุ่งมั่นของบุคลากรฝึก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยจะได้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพสำหรับนำไป
พัฒนาบุคลากรฝึกของศูนย์พัฒนาฝึกอบรมงานจังหวัดหนองคายให้มีคุณภาพต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY